

Arrest

nr. 262 765 van 21 oktober 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 maart 2021 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 december 2020 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in.

1.2. Een vingerafdrukkenonderzoek wees uit dat verzoeker voorheen reeds een VIB had ingediend in Duitsland. Daarop verzocht de verwerende partij de Duitse autoriteiten op 20 januari 2021 om verzoeker terug te nemen. Verweerder baseerde zich hierbij op artikel 18.1.d van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.3. De Duitse autoriteiten stemden op 25 januari 2021 in met dit verzoek tot terugname.

1.4. Verweerder trof op 16 maart 2021 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) op grond van de vaststelling dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat aan Duitsland toekomt. Dit is de thans bestreden beslissing.

1.5. Verweerder trof op 18 juni 2021 een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Deze beslissing werd vernietigd bij arrest van 21 oktober 2021 met nr. 262 763.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad wijst er ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

2.2. Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Het belang moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.4. De Raad stelt vast dat de Duitse autoriteiten zich op 25 januari 2021 akkoord hadden verklaarden om verzoeker, op basis van artikel 18.1.b van de Dublin III-verordening terug te nemen.

2.5. Artikel 29.1 van deze Verordening luidt als volgt: *“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft. [...]”*

2.6. Artikel 29.2 van deze Verordening bepaalt verder het volgende: *“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”*

2.7. In casu verstreek de initiële overdrachtstermijn op 26 juli 2021. De beslissing van 18 juni 2021 tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer tot maximum 18 maanden, met name tot 25 juli 2022, werd vernietigd bij arrest van 21 oktober 2021 met nr. 262 763.

2.8. Gezien de initiële overdrachtstermijn op 26 juli 2021 is verstreken, kan verzoeker niet meer worden overgedragen aan de Duitse autoriteiten en zijn de Belgische autoriteiten verantwoordelijk voor verzoekers verzoek om internationale bescherming. Vermits het beoogde doel van het beroep is gerealiseerd, heeft verzoeker geen belang meer bij het beroep.

2.9. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“(…) Tot slot stelt de voorzitter dat indien de beslissing waarbij beslist werd tot verlenging van de termijn zou vernietigd worden er geen belang meer is bij de vernietiging van de bijlage 26quater aanzien België dan bevoegd zou zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. De partijen zijn akkoord met het standpunt hieromtrent.”

2.10. Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan een actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA